

“Ik had deze enorme digitale versnelling voor geen goud willen missen”

Pauline Maas is ict-docent op het vso van Koninklijke Visio in Grave, een speciaal onderwijschool voor kinderen met een visuele beperking. Ze geeft daar twee dagen in de week ict-les en is tegelijkertijd ict'er op de school. Ze helpt haar collega's met digitalisering. Pauline is ook auteur: ze schrijft boeken over kinderen en programmeren en geeft workshops en lezingen.

Hoe heb je zelf die eerste week van quarantaine doorgemaakt?

“Mijn werkende leven veranderde van 2 dagen parttime voor school werken, opeens naar fulltime en 200% aan de bak met het verzinnen van oplossingen. Er ontstond een sfeer van, we gaan dit doen. Ook met onze leerlingen. #watkanwel! Er werden pc's opgestuurd, er werd met iedere leerling en docent gebeld om ze allemaal mee te krijgen binnen deze sprong in de toekomst.”

Hoe zag die duik op de techniek er bij jullie uit?

“Begin maart had ik net in een overleg toestemming gekregen om twee pilot projecten te doen voor de zomervakantie met de inzet van onder andere TEAMS. Vanaf 15 maart zetten we een streep door het woord pilot, maar gingen we er vol voor. Sommige docenten gingen heel snel en probeerden van alles uit, andere namen hele kleine stappen. De leerlingen zelf hadden minder moeite met het digitale en vonden het wel grappig. Ik heb trots gekeken naar hoe iedereen op zoek ging naar oplossingen. Hoe kunnen we de lessen met onze leerlingen door laten gaan? Leerlingen en docenten hielpen elkaar en deelden successen.”

Pauline Maas

Welke technieken toonden zich nuttig?

“Voor ons werkte TEAMS. We hebben docenten en leerlingen de pc's die op school stonden opgestuurd of gebracht

om te gebruiken. Bij sommigen was er sprake van beperkte internet toegang. Maar we hebben veel mensen gebeld en uiteindelijk kregen we iedereen online, dat ging heel soepel. (We houden inmiddels ook een digitale vrimbo en daarin kunnen we lekker met elkaar lachen en pubquizen.) We hebben ook een eigen webinar gehouden over TEAMS in TEAMS met eigen docenten in onze eigen omgeving. Dit webinar werd door bijna 100 man bijgewoond. We gaan dit snel weer herhalen. Natuurlijk leiden er meer wegen naar Rome. Als onderwijs hebben we een bepaalde behoefte, je zoekt hiervoor een (technologische) invulling en wordt tevreden gesteld, zeg voor 75%. Je zoekt dan voor die andere 25% een andere oplossing binnen of buiten het platform. Iedere school, docent en leerling is anders. Je hoeft niet te kiezen voor één alles omvattende oplossing. Daarbij verandert je behoefte en groei je mee in de ontwikkelingen. Ik hou ervan om te experimenteren en steeds nieuwe ontwikkelingen te toetsen op hun verdiensten. #watkanwel!”

Waar gaat jullie aandacht op dit moment naar uit?

“We merken dat sommige leerlingen het erg leuk vinden en sneller hun werk maken. Maar anderen kunnen we niet bereiken en onze leerlingen wonen door het hele land, van Groningen tot Limburg. Verder ben ik niet zo bang voor de 'schoolachterstand' die de leerlingen oplopen. Deze korte tijd van minder les op hun gehele school loopbaan gaan ze eenvoudig inhalen. En ze weten nu wat quarantaine, pandemie en lockdown is. En ze weten ook waar Wuhan ligt. Ik maak me meer zorgen over de gevolgen voor de socialemotionele ontwikkeling van de leerlingen. Voor mij ligt daar de eerste focus.”

Wat neem je mee naar het 'nieuwe normaal'?

“Dat niets vanzelfsprekend is. Ik hoop dat we als docenten deze flexibele houding kunnen vasthouden. Vooral de eerste dagen zag ik zo'n gedrevenheid, om er maar voor te zorgen dat de lessen aan onze leerlingen door konden gaan. Ik hoop dat we met die gedrevenheid andere uitdagingen in ons onderwijs kunnen vormgeven. Ik geniet wel van deze tijd, die sfeer dat iedereen zijn schouders eronder zet. Ik had deze enorme digitale versnelling voor geen goud willen missen.” ●